

KRACHTLIJN 1

DE KWALITEIT VAN HET OPPERVLAKTEWATER EN GRONDWATER BLIJVEN VERBETEREN

Om de goede ecologische en chemische toestand van het oppervlaktewater en de goede chemische toestand van het grondwater te bereiken, stemmen we het waterkwaliteitsbeleid maximaal af op gebiedsspecifieke en haalbare doelstellingen. Om de goede toestand te kunnen realiseren, moeten ook vanuit het aanpalende beleid een aantal noodzakelijke maatregelen ingang vinden.

Het Vlaamse waterkwaliteitsbeleid is erop gericht om de doelstellingen van de Europese kaderrichtlijn Water (m.i.v. de Grondwaterrichtlijn en de Richtlijn Prioritaire Stoffen) te halen en steunt daarvoor onder meer op de uitvoering van de Richtlijn Stedelijk Afvalwater, de Nitraatrichtlijn en de Richtlijn Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging (IPPC).

De centrale doelstelling is hierbij het behalen van de 'goede toestand' in elk waterlichaam en het voorkomen van elke achteruitgang. Deze 'goede toestand' diende bereikt te worden in 2015, doch - mits in acht name van een aantal voorwaarden - kon deze termijn verlengd worden of een minder strenge doelstelling vastgelegd worden.

De voorbije decennia is de waterkwaliteit al flink verbeterd, maar uit monitoring blijkt dat onze watersystemen nog steeds onder grote druk staan en de voortgang stagneert. De vastgestelde verbetering vertaalt zich nog steeds niet in een voldoende vooruitgang van de globale waterkwaliteit, doordat voor bepaalde parameters (o.m. nutriënten) de beoogde verbetering achterwege blijft. In Vlaanderen bevindt zich daarmee nog steeds geen enkel oppervlaktewaterlichaam in de goede toestand en verkeert vier vijfde van de grondwaterlichamen in een ontoereikende chemische toestand.

De oorzaken van de nog onvoldoende goede waterkwaliteit zijn divers en de meeste waterlichamen zijn in het dichtbevolkte, geïndustrialiseerde, versnipperde en door intensieve landbouw gekenmerkte Vlaanderen onderhevig aan een veelheid van drukken. De hoge nutriëntengehaltes en de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen (o.m. pesticiden) in onze watersystemen behoren tot de belangrijkste oorzaken waarom nog vrijwel nergens in Vlaanderen de goede toestand gehaald wordt in het oppervlaktewater en freatisch grondwater. Daarnaast staat de onnatuurlijke inrichting van onze waterlopen het bereiken van een goede waterkwaliteit en waterbodempkwaliteit in de weg.

(zie ook [Waterbeheerkwesties](#))

doelstelling 1

DE CONCRETE MILIEUDOELSTELLINGEN VOOR ELK OPPERVLAKTE- EN GRONDWATERLICHAAM ONDERBOUWEN EN BEPALEN

Voor alle waterlichamen ligt vast welke normen gehaald moeten worden om aan de goede ecologische toestand en de goede chemische toestand te voldoen voor oppervlaktewater en aan de goede chemische toestand te voldoen voor grondwater. De goede toestand blijkt voor de meeste waterlichamen moeilijk haalbaar, ook tegen 2027. Dit neemt niet weg dat we alles in het werk stellen om de Europese kwaliteitsdoelstellingen te realiseren volgens de Europees gestelde timing. Bovendien mag de toestand niet achteruitgaan.

Concrete doelstellingen per waterlichaam bepalen

Daarom zullen we **voor elk waterlichaam bepalen hoe groot de doelafstand** nog is, welke de belangrijkste verontreinigingsbronnen zijn, welke acties er nog genomen moeten of kunnen worden om die doelafstand te overbruggen en of het

haalbaar en betaalbaar is om alle acties nog voor 2027 te implementeren. Het principe “de vervuiler betaalt” staat daarbij centraal.

Voor de waterlichamen waarvoor we concluderen dat dit niet haalbaar of betaalbaar is, kunnen we mits grondige onderbouwing een aangepaste doelstelling voorstellen. Deze aangepaste doelstellingen zullen in het stroomgebied-beheerplan 2022-2027 opgenomen worden als tussentijdse doelstellingen met het oog op het bereiken van de goede toestand op een later tijdstip. Minder strenge doelstellingen moeten namelijk elke planperiode opnieuw geëvalueerd worden.

Gezien de complexiteit van deze oefening (veelheid aan parameters en interacties binnen het watersysteem en met de omgeving) (► [doelstelling 5](#)) maken we hiervoor gebruik van het **modelinstrumentarium** (nutriëntenemissiemodel, waterkwaliteitsmodel, ecologisch model) dat we verder zullen valideren, ontwikkelen en uitbouwen en we steunen ook op **wetenschappelijk onderzoek** en **expert judgement**.

Het onderbouwen van afwijkingen moet ook ruimer gezien worden dan een louter theoretische oefening. Daarom zal een **maatschappelijk en politiek debat over het na te streven ambitieniveau van het waterbeleid** (en de inspanningen nodig om dit te realiseren) opgestart worden en zal de **betrokkenheid** van de

maatschappij en de politiek bij het water(kwaliteits)beleid vergroot worden. Om de kennis en de interesse bij de burger en stakeholders te vergroten, zullen we meer inzetten op communicatie naar en betrokkenheid van burgers en stakeholders.

doelstelling 2

DE NUTRIËNTENPROBLEMATIEK AANPAKKEN

Voor het behalen van de goede toestand, zowel voor oppervlakte- als voor grondwater, is het absoluut noodzakelijk dat de landbouwsector in de komende jaren belangrijke stappen vooruit zet in het **terugdringen** van de **diffuse nutriëntenverontreiniging**, o.m. door het **versnellen van de transitie naar een nog duurzamer landbouw- en voedingssysteem** (↻ [krachtlijn 5](#)-doelstelling 1) en door het mestbeleid, erosiebeleid en gemeenschappelijk landbouwbeleid maximaal af te stemmen op de stroomgebiedbeheerplannen. Landbouw heeft het grootste aandeel in zowel de stikstof- als de fosforvrucht naar het oppervlaktewater en in de stikstofvrucht naar het grondwater.

Aansturen op de transitie naar duurzamere landbouw

De voorbije mestactieplannen hebben niet de verhoopte waterkwaliteitsverbetering teweeg gebracht: de waterkwaliteit in landbouwgebied stagneert de laatste jaren, op sommige plaatsen wordt zelfs een verslechtering vastgesteld. Vanuit het waterbeleid zullen we bijgevolg nog veel **meer wegen op het mestbeleid** zodat de maatregelen die nodig zijn voor het behalen van de goede toestand ingang vinden (➔ [krachtlijn 5](#)-doelstelling 1). Hierbij willen we ervoor zorgen dat onder meer **via de komende mestactieplannen** zowel **maatregelen aan de bron** (minder mest en de nutriënten in de juiste hoeveelheid op het juiste moment en op de juiste plaats in de bodem brengen), als **maatregelen om te vermijden dat de op het veld toegediende nutriënten in de waterlopen en grachten of het grondwater terecht komen** (erosiebestrijding, oeverzones en teeltvrije stroken, vanggewassen e.d.), **optimaal geïmplementeerd worden**. We onderzoeken ook hoe we op maatregelniveau beter kunnen inspelen op uitzonderlijke weersomstandigheden. Het modelinstrumentarium en de kennis die we hiervoor gebruiken zal worden uitgebreid, onder meer op het vlak van de kennis over het nutriëntentransport tussen grond- en oppervlaktewater en op het vlak van het beoordelen van de effectiviteit van maatregelen. We zetten in op de noodzakelijke fosfomaatregelen in het mestbeleid.

Betere erosiebestrijding in landbouwgebied draagt bij tot het verminderen en voorkomen van de instroom van sediment en bijhorende nutriënten in de waterloop. We sturen het erosiebeleid bij, met als uitgangspunt het principe “de vervuiler betaalt”. Dit is goed voor de bodem, goed voor de kwaliteit van het oppervlaktewater én bespaart op de kosten voor het ruimen van de waterlopen (➔ [krachtlijn 3](#)-doelstelling 5). In landbouwgebieden waar de uit- en afspoeling van nutriënten en sediment op perceelsniveau onvoldoende kan worden tegen gegaan, zullen er lokaal gedifferentieerd langs de waterlopen oeverzones met een bufferende werking voorzien worden in samenspraak met de landbouwers en andere aangelanden. We onderzoeken op welke manier we, waar nodig, de andere aangelanden kunnen ondersteunen.

Naast de diffuse bronnen zullen we ook de **puntbronnen van nutriënten verder aanpakken**.

‘stelling uit het participatietraject’

Als het gaat om de kwaliteit van oppervlaktewater en grondwater wordt sterk de nadruk gelegd op de problematiek van diffuse vervuiling. Er zijn weliswaar al inspanningen geleverd in de aanpak van de diffuse verontreiniging, de grootste uitdagingen lijken zich op dit moment te situeren binnen de landbouw.

Het is in deze belangrijk om diverse bronnen van diffuse vervuiling aan te pakken en dan wijst men zowel naar de professionele landbouw als naar de hobby-landbouwer maar ook naar de industrie, historische vervuilingen, de individuele burgers, ... Het principe van ‘de vervuiler betaalt’ moet bijgevolg radicaal worden doorgetrokken naar de veroorzakers van diffuse vervuiling.

Hiervoor optimaliseren we en bouwen we de saneringsinfrastructuur verder uit. Ten aanzien van de industrie houden we het vergunningen- en heffingenbeleid aan (➔ [krachtlijn 2](#)-doelstelling 5).

Sappen van natte biomassa en afstromend vervuild erfwater die via lozingspunten in oppervlaktewater geloosd worden, spuiwaterlozingen uit tuinbouwbedrijven en lekkende mestkelders zijn puntbronnen van de landbouwsector die soms voor zeer hoge nutriëntenpieken kunnen zorgen. Deze puntbronnen zullen we beter in kaart brengen. Daarnaast werken we voor deze specifieke puntbronnen maatregelen op maat uit, zowel in het mestbeleid, het vergunningenbeleid, het landbouwbeleid als in het waterbeleid.

Naast **verdere sensibilisering en begeleiding** zorgen we voor een **intensievere handhaving** van de wetgeving (mest, landbouw, erosie, milieu, ...) als sluitstuk van een effectief en doelmatig

nutriëntenbeleid. Alle bevoegde instanties nemen ten volle hun handhavingsbevoegdheden op en deze worden ook verder gedeeld zodat bij terreincontroles alle aspecten van het landbouwbedrijf met impact op water kunnen gehandhaafd worden. We geven daarbij prioriteit aan het opsporen van onvergunde activiteiten, de grootste risico's en de inbreuken met de grootste milieugevolgen.

Daarnaast zullen we ook zoeken naar de mogelijkheden om het **zelfzuiverend vermogen van het watersysteem te verhogen** door op bepaalde locaties een natuurlijke zuiveringsinfrastructuur in te richten die gebaseerd is op wetlands, rietkragen of plasbermen, enz. (► [doelstelling 3](#)).

Daarnaast zetten we ook in op het verwijderen van sediment op locaties waar de nalevering van fosfor uit dit sediment voor een aanzienlijke bijdrage in de eutrofiëring van de waterloop zorgt.

doelstelling 3

ECOLOGISCH HERSTEL VERHOGEN

Naast de hoge nutriëntengehaltes in onze watersystemen is ook de onnatuurlijke inrichting van onze waterlopen een belangrijke oorzaak van het niet halen van een goede ecologische toestand. Ecologisch herstel maakt het niet alleen mogelijk

dat levensgemeenschappen zich terug ten volle kunnen ontwikkelen in de waterlopen, maar verhoogt daardoor ook het zelfreinigend vermogen van de waterlopen, wat dan de fysisch-chemische waterkwaliteit weer ten goede komt. Tegelijk wordt ook de natuurlijke hydrologie in de vallei hersteld, wat een positieve impact heeft op de ontwikkeling van grondwaterafhankelijke terrestrische ecosystemen (GWATE).

Om de goede toestand dichterbij te brengen zullen we dus aan **ecologisch herstel** doen: hermeandering van waterlopen, herstel van wetlands, aanleg van natuurvriendelijke oevers, aanleg van oeverzones, wegnemen van stuwen waar mogelijk of ze vispasseerbaar maken, wegnemen van andere vismigratieknelpunten, enz. We houden daarbij rekening met de landschappelijke kenmerken en met de eventuele erfgoedwaarde van omgeving, gebouwen en kunstwerken. Meanderende waterlopen met een natuurlijke oeverstructuur zorgen ook voor meer waterberging in de waterloop en de vallei en houden water langer vast in periodes van droogte. We spelen daarom maximaal in op mogelijke synergieën met investeringen ter vermindering van overstromingsrisico's (➡ [krachtlijn 3](#)) en ter verhoging van de waterbeschikbaarheid (➡ [krachtlijn 4](#)), met klimaatadaptatie of met landschapsherstel. Dergelijke aanpak verhoogt ook in veel gevallen de kosteneffectiviteit.

Oeverzones (via afbakening en verwerving of vergoedingen) langsheen bepaalde waterlopen kunnen een krachtig instrument zijn in het streven naar een gezond functionerende waterloop. (► [doelstelling 2](#) en ➡ [krachtlijn 3](#)-doelstelling 5)

“

Operationeel maken van het instrument afgebakende oeverzones en oeverzones aanleggen

Om diverse redenen wordt het instrument afgebakende oeverzones tot nu toe veel te weinig toegepast: te weinig kennis bij de waterbeheerders over de vereiste breedte en inrichting, te weinig draagvlak bij landgebruikers en –eigenaars, zware procedures, onvoldoende geregelde financiering, enz. Naast het op poten zetten van **demonstratieprojecten** werken we, vertrekkend van een **gebiedsgerichte inventarisatie** van de noodzaak en de gewenste functies van oeverzones, een **concreet toepassingskader** uit dat waterbeheerders en aangelanden duidelijk maakt welk type oeverzone in welke situatie aangewezen is en met welk(e) instrument(en) dit gerealiseerd

kan worden. Er zal ook een sterk **vereenvoudigde procedure** uitgewerkt worden voor de **inzet** van de bruikbare **instrumenten van het decreet landinrichting** (beheerovereenkomsten, dienstenvergoedingen, verwervingsinstrumenten inclusief grondenbank, ...) voor de realisatie van oeverzones. Voor de **versterking** van het **flankerend beleid** (incl. agrobeheer van oeverzones) verkennen we de mogelijkheden van het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) om hiervoor specifieke instrumenten op te zetten.

Grachten vormen de haarvaten van het hydrografisch netwerk waarlangs grote hoeveelheden nutriënten en pesticiden aangevoerd worden (► [doelstelling 2](#)). Het promoten van goede landbouwpraktijken gecombineerd met de strikte handhaving van de afstandsregels moet ervoor zorgen dat grachten hun bufferende rol in het tegenhouden van nutriënten en pesticiden maar ook in het opvangen van piekafvoeren kunnen blijven vervullen. We werken een beschermingskader voor de grachten uit en scheppen hierbij duidelijkheid over de toe te passen afstandsregels.

De **bestrijding** van **invasieve exoten** is complex en arbeidsintensief, maar we blijven de nodige beheerinspanningen volhouden en we intensifiëren ze nog. Naast bestrijding zal ook blijvend ingezet worden op preventie (waar mogelijk al bij geplande

inrichtingswerken). De goede samenwerking en kennisuitwisseling (onderzoek/technieken) over de bestuursniveaus heen is onmisbaar en zetten we voort. De samenwerking met private eigenaars, grondgebruikers en terreinbeherende organisaties versterken we.

doelstelling 4

CONCRETE OPLOSSINGEN UITWERKEN VOOR (OPKOMENDE) GEVAARLIJKE STOFFEN

Naast nutriënten en zuurstofbindende stoffen bevat ons oppervlaktewater en freatisch grondwater een cocktail aan gevaarlijke stoffen. Gevaarlijke stoffen zijn afkomstig van allerlei menselijke activiteiten en 'routes' (industriële lozingen, corrosie, huishoudelijk gebruik van allerlei producten, medicijnresten, pesticidengebruik, atmosferische depositie, afspoeling van (on)verharde oppervlakken enz.). Daarnaast kunnen ze ook in het oppervlaktewater terecht komen door nalevering vanuit verontreinigde waterbodems en oevers.

We pakken de **diffuse en puntverontreiniging** van de **prioritaire stoffen en specifiek verontreinigende stoffen** brongericht aan en zetten de aanpak verder door de maatregelen opgenomen in de stroomgebiedbeheerplannen uit te voeren. De alomtegenwoordige prioritaire stoffen zoals PAK's en kwik zullen echter nog lang

in het oppervlaktewater aanwezig blijven, ook nog nadat alle maatregelen uitgevoerd zijn.

Vooraleer we mogelijke beleidspistes voor de aanpak van **nieuwe of opkomende stoffen** (zoals medicijnresten, hormoonversturende stoffen, microplastics, nanopartikels enz.) in het oppervlakte- en grondwater en in de waterbodem concreet kunnen maken, is er nog meer onderzoek en kennis over de omvang, de bronnen en het ecotoxicologische effect van die stoffen en mengsels nodig. Daarom zetten we het onderzoek over de nieuwe stoffen verder, waar nodig investeren we in nieuwe onderzoeksinitiatieven. We werken onder meer verder mee aan de Europese strategie m.b.t. de farmaceutische stoffen en het ontwikkelen van een dynamische grondwater watchlist waarmee te monitoren stoffen worden geïdentificeerd (► [krachtlijn 2-doelstelling 5](#)).

Voor de duurzame sanering van risicovolle waterbodemonreiniging wordt een prioritering opgemaakt. De OVAM ondersteunt de waterbeheerders bij de opmaak van deze prioritering en duidt tevens de saneringsplichtige aan. Naast de realisatie van de goede ecologische en chemische toestand worden ook opportuniteiten gezocht door afstemming met geplande herontwikkelingsprojecten en met cofinanciering. Bij de uitvoering van saneringsprojecten staat kostenefficiëntie en effectiviteit centraal en wordt waar mogelijk een

breder ecologisch herstel van waterlopen (hermeandering, ecologische oeverinrichting,...) nagestreefd.

De **pesticiden**, een aparte groep binnen de gevaarlijke stoffen, komen zowel via diffuse verontreiniging als via puntbronnen in het watersysteem (bv. bij het vullen of uitwendige reiniging van spuittoestellen). Pesticiden worden overal in Vlaanderen in het oppervlaktewater en het freatisch grondwater aangetroffen.

We concentreren de maatregelen om de verontreiniging met pesticiden tegen te gaan op de landbouwsector omdat die sector hier het grootste aandeel in heeft. Het beleid inzake gewasbeschermingsmiddelen voor landbouwgebruik wordt aangestuurd vanuit het landbouwbeleid en het federale productbeleid. Het waterbeleid en het landbouwbeleid versterken hun samenwerking ter vermindering van het pesticidengebruik (onder meer via voorlichting, onderzoek en IPM) en via de realisatie van oeverzones en handhaving (➔ [krachtlijn 5](#)-doelstelling 1).

Daarnaast blijven we ook aandacht hebben voor de **verontreiniging** met **pesticiden** veroorzaakt door **andere sectoren** en **burgers**. We blijven inzetten op het 'voorkomen' van het gebruik van pesticiden door een goede aanleg van de verharding, tuin of groenzone. Voor de particulier is sinds het najaar

2018 het aanbod aan herbiciden sterk gereduceerd.

Om te voorkomen dat het gebruik van bepaalde pesticiden zou leiden tot een verontreiniging die door de trage respons van **grondwater** pas jaren na het eerste gebruik zichtbaar zou worden, identificeren we **problematische stoffen** en nemen we maatregelen om het verbruik aan banden te leggen of gaan we in overleg met de federale overheid over de noodzaak om producten van de markt te weren.

Binnen de pesticiden wetgeving gaan we ook werk maken van een **betere afstemming** (kader voor de afleiding van de normen) tussen het Vlaamse **gebruiksbeleid** en het federale en Europese **productbeleid**.

Vlaanderen zal via haar vertegenwoordiging bij de Europese instanties hoog inzetten op een verscherping van het productbeleid voor bepaalde gevaarlijke stoffen indien dit nodig is voor het bereiken van de goede toestand en het belang van het voorzorgsbeginsel hierbij onderstrepen.

doelstelling 5

HET WATERBELEID AFSTEMMEN OP DE INTERACTIES BINNEN HET WATERSYSTEEM EN MET ANDERE MILIEUCOMPARTIMENTEN

Het waterbeleid werd - net als het beleid voor andere milieucompartmenten - in het verleden

eerder compartimenteel ingevuld waarbij het beleid dat voor een bepaald compartiment werd gevoerd niet noodzakelijk veel rekening hield met andere compartimenten zowel binnen als buiten het watersysteem. Er zijn complexe interacties tussen het oppervlaktewater (waterkolom, oevers, waterbodem), het grondwater en de omgeving en tussen de biotische en abiotische factoren. Verontreinigende stoffen komen bovendien op verschillende manieren in het watersysteem terecht (via (illegale) lozingen, erosie, run-off, atmosferische depositie, drainage, infiltratie, calamiteiten, directe input van nutriënten/pesticiden enz.) waar ze interageren of transformeren of uit het water verdwijnen door bv. opname door waterplanten of -dieren.

Om het waterbeleid beter te kunnen afstemmen op die complexe interacties **bestendigen** en **versterken** we de **integrale benadering** van het watersysteem door de gebiedsgerichte werking en samenwerking binnen het beleidsdomein, met andere beleidsdomeinen en tussen de verschillende bestuursniveaus meer en meer in de praktijk toe te passen (➔ [krachtlijn 5](#)).

We zullen de **interacties** binnen het watersysteem en met de omgeving beter **in kaart brengen** met het oog op een betere afstemming van het beleid en het beheer. We zullen o.m. de volgende interacties verder onderzoeken: het effect van de hydromorfologie op de ontwikkeling van biologische gemeenschappen, de invloed van de

grondwaterkwaliteit op de oppervlaktewaterkwaliteit of de instandhouding van een grondwaterafhankelijk ecosysteem, op welke manier verontreinigde waterbodems de waterkwaliteit beïnvloeden, wat het aandeel is van atmosferische depositie in de verontreiniging van het oppervlaktewater en grondwater.

doelstelling 6

GEBIEDSGERICHT BESCHERMEN VAN DE DRINKWATEROVORRADEN (ZOWEL GRONDWATER ALS OPPERVLAKTEWATER)

De kaderrichtlijn Water legt een zorgplicht op voor de bescherming van de grond- en oppervlaktewaterlichamen die gebruikt worden voor de drinkwatervoorziening. Uitgangspunt hierbij is dat de kwaliteit zodanig moet zijn, dat er met eenvoudige zuiveringstechnieken drinkwater van kan geproduceerd worden.

Gepaste beschermingsmaatregelen moeten voorkomen dat zowel diffuse als puntverontreinigingen in het milieu terecht komen en zich kunnen verspreiden (aanpak aan de bron), en dat milieuverontreinigingen de innamepunten bij drinkwaterbronnen bereiken (curatief). Daarnaast moeten waar nodig ook maatregelen genomen worden met het oog op een waterkwaliteitsverbetering.

De risico-evaluatie en risicobeheerstrategie die de drinkwaterbedrijven moeten toepassen van bron tot kraan, impliceert een actieve en gerichte bescherming van de ruwwaterbronnen voor drinkwater.

Een gebiedsspecifiek bronbeschermingsbeleid is hiervoor opgezet en krijgt verdere invulling waarbij gebiedsspecifieke acties en maatregelen om risico's weg te nemen, worden uitgewerkt. De brondossiers bieden ondersteuning bij de invulling van de te nemen beschermingsmaatregelen. Maar het beschermen van drinkwaterbronnen kan een drinkwaterbedrijf niet alleen. Om het beschermingsbeleid effectief te laten werken is ook de inzet van andere partijen nodig.

Zowel voor oppervlaktewater als voor grondwater dat bestemd is voor de productie van drinkwater wordt een nieuw generiek beschermingskader uitgewerkt. De beschermingszones voor grondwater worden geëvalueerd en opnieuw afgebakend op basis van nieuwe inzichten en principes. Voor het oppervlaktewater bestemd voor de productie van drinkwater worden nieuwe milieukwaliteitsdoelstellingen van kracht en wordt een passend beschermingskader naar analogie met dat voor grondwater ontwikkeld.

Ook het vergunningenbeleid houdt rekening met deze beschermingszones.

De aanwezigheid van drinkwaterwinningen vormen een aandachtspunt bij studies die het gebruik van grondstoffen of energie uit de diepe ondergrond onderzoeken. Eventuele toekomstige activiteiten mogen geen impact hebben op de grondwatervoorraden. De opstelling van een grondige risicoanalyse is hierbij essentieel en moet leiden tot gepaste voorzorgsmaatregelen om bij boringen mogelijke conflicten met de drinkwatervoorziening te voorkomen.

Naast het aanpassen van het wettelijke kader zijn ook specifieke acties op het terrein noodzakelijk. Samenwerking met betrokkenen is hier essentieel. Het afsprakenkader 'Meersporenaanpak vrijwaring drinkwaterbronnen tegen contaminatie door gewasbeschermingsmiddelen' is een eerste realisatie. Voorbeeld hiervan is de aanpak via partnerships met landbouwers rond de vermindering van pesticiden in het afstroomgebied van de Bollaertbeek (Waterprotect). We zetten in op een verdere implementatie van deze partnerships naar andere stroomgebieden.